

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Ib og lille Christine.

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 303. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hcaeventyr02val-shoot-idm140429412031296/facsimile.pdf> (tilgået 19. september 2021)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. II kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

i Kjøbenhavn, ved et Contoir: han syntes godt om *Christine*, hun fandt ham ogsaa efter sit Sind, hans Forældre vare nok [186] ikke uvillige, men nu laae det dog *Christine* paa Hjertet, at nok *Ib* tænkte saa meget paa hende, og saa havde hun betænkt at skyde Lykken fra sig, sagde Præmmanden.

Ib sagde i Førstningen ikke et Ord, men han blev ligesaa hvid, som et Klæde, rystede lidt med Hovedet og saa sagde han: »*Christine* maa ikke skyde sin Lykke fra sig!»

»Skriv hende det Par Ord til!» sagde Præmmanden.

10 Og *Ib* skrev ogsaa, men han kunde ikke ret sætte Ordene sammen, som han vilde, og han slog Streg over og han rev itu, – men om Morgenen var der et Brev istand til lille *Christine*, og her er det!

– »Det Brev, Du har skrevet til din Fader, har jeg læst
15 »og seer, at det gaaer Dig vel i alle Maader og at Du kan
»faae det endnu *bedre! Spørg dit Hjerte ad, *Christine*! og
»tænk vel over hvad Du gaaer ind til, om Du tager mig; det
»er kun ringe hvad jeg har. Tænk ikke paa mig og hvordan
»jeg har det, men tænk paa dit eget Gavn! Mig er Du ikke
20 »bundet til ved Løfte, og har Du i dit Hjerte givet mig et,
»saa løser jeg Dig fra det. Alverdens Glæde vare over Dig,
»lille *Christine*! vor Herre har vel Trøst for mit Hjerte!

Altid din inderlige Ven,

Ib.»

25 Og Brevet blev afsendt og *Christine* fik det.

Ved Mortensdagstider blev der lyst fra Prædikestolen for hende, i Kirken paa Heden og ovre i Kjøbenhavn, hvor Brudgommen var, og derover reiste hun med sin Madmo'er, da Brudgommen, for sine mange Forretningers Skyld, ikke kunde komme saalangt over i Jylland. *Christine* havde, efter Aftale, truffet sammen med sin Fader i Landsbyen *Funder*, som Veien gaaer igjennem og som var ham det nærmeste Mødested; der tog de To Afsked. Derom kom til at falde et Par Ord, men *Ib* sagde ikke Noget; han var blevet saa eftertænkksom, sagde hans gamle Mo'er; ja eftertænkksom var han, og derfor randt ham i Tanke de tre Nøgder, han som Barn fik af Taterkonen og gav *Christine* de to af, det var Ønskenøgder, i hendes den ene laae jo en Guldkarroet med Heste, i den anden de deiligste Klæder;

1 Contoir] Cortoir D. 15 *bedre] r, Bedre A, Bedre C, Bedre D. 20 bundet] bunden D. 30 havde ... truffet] var ... traffen D. 33 tog] tage D. 34 blevet] bleven D. 36 han] r, herfter komma A.